

KINH ĐẠI THỪA TÙY CHUYỂN TUYÊN
THUYẾT CHƯ PHÁP
QUYỂN TRUNG

Khi đó, Đồng chân Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Tại sao lìa bỏ nghiệp chướng, tâm được trong sạch?

Phật bảo Văn-thù-sư-lợi:

–Muốn lìa ác nghiệp nên học tất cả pháp, hiểu rõ các pháp; tâm phân biệt thì phát sinh hư vọng không thật, trí không thì hiện tiền nghiệp chướng tự tiêu trừ, tâm được trong sạch.

Này Văn-thù-sư-lợi! Từ xưa đến nay, do lầm tưởng điên đảo, tham sân si làm nhân, tất cả chúng sinh, tạo ra vô lượng vô biên nghiệp giết hại, trộm cắp, dâm dục, đọa lạc nơi các nẻo, xoay vòng trong sự sống chết, chịu mọi khổ não, không hề dừng nghỉ, nghiệp chướng hừng hẫy, ác quỷ gây quấy, nên tâm không đạt được sự trong sạch.

Này Văn-thù-sư-lợi! Nếu muốn biết tất cả chúng sinh lìa các nghiệp chướng, tâm được trong sạch thì ông nên học tất cả pháp của Như Lai, phải trong sạch ba nghiệp thân, miệng, ý, ngày đêm phải siêng năng, tu trì phạm hạnh, xa lìa khổ não, không sinh sự phân biệt, mong cầu Bồ-đề, cung kính cúng dường Tam bảo: Phật, Pháp, Tăng, thường xuyên tụng học kinh điển Đại thừa bí mật Đà-la-ni; thân tâm vững chắc; không có sự thoái lui, quán tưởng để thấu rõ sự sinh ra, tồn tại, thay đổi, hoại diệt, mỗi ý niệm đều vô thường, sinh diệt trong từng sát-na, tất cả đều là giả dối, không chân thật, phải an ổn ở trong thiền định, dần dần tăng tiến, tâm không tán loạn, mọi loài ác quỷ, không thể làm gì được; tự nhiên vui vẻ, tâm ý phát sáng; nhóm các công đức, kéo dài tuệ mạng, chứng đạo quả Vô thượng Phật Bồ-đề là người xuất gia, là Phật tử chân chánh. Vì vậy ông nên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

biết, tạng pháp sâu xa của Như Lai, rộng lớn như biển, làm lợi ích cho loài hữu tình, không thể cùng tận; đạt được pháp bảo Vô thượng, rồi lại tu thiền định quán tưởng pháp là không, không các sự khổ não; đạt được sức công đức, thực hành hạnh bình đẳng, thường giữ gìn tâm ý, trọn ngày cung kính, tôn trọng, ca ngợi, trông mong, giải thoát tất cả, thân tâm vui vẻ, thấu rõ mọi sự sinh diệt đều là huyễn là mộng, an vui ở trong chánh pháp, sinh nơi tốt lành, đầy đủ trọn vẹn, không còn lui mất. Nếu như dựa vào đó mà tu, nghiệp ác sẽ tự tiêu trừ, tâm sẽ được trong sạch.

Bấy giờ, Bồ-tát Đồng chân Văn-thù-sư-lợi, lại thưa:

–Bạch Thế Tôn! Bốn Thánh đế là gì?

Phật bảo Văn-thù-sư-lợi:

–Bốn Thánh đế, đó là Khổ, Tập, Diệt, Đạo; đấy gọi là bốn Thánh đế.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Nên học như thế nào?

Phật đáp:

–Nên học tất cả pháp, sẽ đạt được trí hiện tiền của pháp này, không còn sinh khởi sự phân biệt, tốt cùng với không tốt, quán tưởng tự tánh là trong sạch, thấu rõ tất cả đều là giả dối.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Tại sao tất cả chúng sinh không học?

Phật đáp:

–Vì chê bai giáo pháp, nên hàng phàm phu ngu si, sinh ra sự khác biệt, không sinh tâm lành, không tu phạm hạnh, không đọc tụng Kinh điển, không thọ nhận lời răn dạy, cũng không học một mảy may giáo pháp của Phật, lại thường gây ra ác hạnh, lang bạt trong ba cõi, mà sinh lòng ưa thích; tức là họ không biết, tất cả pháp là như huyễn, như mộng, như bóng nắng, là giả dối, không thật. Nếu chúng sinh nào, học tất cả pháp lành, tu tập Xa-ma-tha định, quán tưởng sự trong sạch của tự tánh, thấu rõ tham, sân, si đều là giả dối thì sẽ được an ổn ở trong giáo pháp, được sức định kia, thân tâm được vui vẻ. Trong khi đó, do không học pháp lành, hàng phàm phu ngu si, không biết có Tam bảo: Phật, Pháp, Tăng, giả dối bao trùm khó thấy được những điều mâu nhiệm.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Tại sao chúng sinh khó thấy được sự mâu nhiệm của pháp này?

Phật bảo Văn-thù-sư-lợi:

–Pháp này như gió gây ra sóng nước, chỉ thấy sóng nổi, không thấy gió sinh, chỉ có ông và Tu-bồ-đề có thể biết được, ngoài ra không ai có thể hiểu được.

Khi đó, Văn-thù-sư-lợi lại thưa:

–Bạch Thế Tôn! Bốn Niệm xứ là gì?

Phật đáp:

–Này Văn-thù-sư-lợi! Bốn Niệm xứ có nghĩa là:

1. Quán thân bất tịnh.
 2. Quán thọ là khổ.
 3. Quán tâm vô thường.
 4. Quán pháp vô ngã.
- Đó gọi là bốn Niệm xứ.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Vậy nên học như thế nào?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh nên quán tưởng năm thứ không sạch nơi thân mình.

Quán thọ có: Khổ thọ, Lạc thọ và Xả thọ cả ba đều là khổ cả.

Quán tâm vô thường: Trong từng ý niệm đều là vô thường, sự sinh diệt trong từng sát-na.

Quán pháp vô ngã: Bốn đại, năm ấm của thân thể ta là không thật. Đấy chính là bốn nơi nhớ nghĩ, tất cả chúng sinh nên học như vậy.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Năm Căn là gì?

Đáp:

–Đó là Tín, Tấn, Niệm, Định, Tuệ.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Nên học như thế nào?

Phật đáp:

–Khi học giáo pháp, hàng chúng sinh đối với tất cả pháp, nên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

quán tưởng sự sâu xa của pháp này, nên sinh lòng tin tưởng, đấy gọi là Tín căn.

Thấu rõ pháp này rồi liền siêng năng tu hành, diệt trừ nghiệp chướng để được sự giải thoát; gọi là Tinh tấn căn.

Tuy nhiên, phải một lòng luôn tưởng nhớ pháp này, không cho xao lãng, thì gọi là Niệm căn.

Thấu rõ tất cả pháp, biết thiền định để sinh tâm, gọi là Định căn.

Dùng trí tuệ lựa chọn, biết tất cả pháp đều là không, gọi là Tuệ căn.

Đấy chính là năm Căn vậy.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! bảy giác chi là gì?

Phật bảo Văn-thù-sư-lợi:

–Đó là Niệm giác chi, Trạch giác chi, Tinh tấn giác chi, Hỷ giác chi, Khinh an giác chi, Định giác chi, Xả giác chi. Đó gọi là bảy Giác chi.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Nên học như thế nào?

Phật đáp:

–Khi học Phật pháp đối với tự tánh, hàng chúng sinh, nên thấu rõ tất cả pháp tốt và xấu, vứt bỏ sự ràng buộc ở đời, chuyên nhớ nghĩ pháp chân chánh; gọi là Niệm giác chi.

Lựa chọn có nghĩa là dùng trí tự tánh chọn những gì trong ba cõi, nên gọi là Trạch giác chi.

Tinh tấn có nghĩa là Thấu tỏ tất cả pháp và siêng hành không bỏ, gọi là Tinh tấn giác chi.

Vui vẻ có nghĩa là đối với tất cả các hạnh, vui thích phát sinh cả ngày đêm, để thực hành diệu tánh với tất cả sự vui vẻ sướng khoái, nên gọi là Hỷ giác chi.

Khinh an nghĩa là an ổn ở trong tất cả pháp, tâm được tự tại, không bị ma quỷ gây rối loạn, nên gọi là Khinh an giác chi.

An định có nghĩa là thấu rõ tất cả pháp, vốn không tự tánh, phải tu tập Tam-ma-địa, gọi là Định giác chi.

Xả nghĩa là tâm an ổn ở tại tất cả pháp, không trụ nơi trí,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không trụ nơi Phật, lừa bỏ các duyên, nên gọi là Xả giác chi.

Đây chính là bảy Giác chi vậy.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Tám Chánh đạo là gì?

Phật đáp:

–Tám Chánh đạo là: Chánh kiến, Chánh tư duy, Chánh ngữ, Chánh nghiệp, Chánh mạng, Chánh tinh tấn, Chánh niệm, Chánh định. Ấy gọi là tám Chánh đạo.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Nên học như thế nào?

Phật đáp:

–Đối với tất cả pháp, tất cả chúng sinh thấu rõ, ba nghiệp cung kính; gọi là Thấy chân chánh.

Đối với tất cả pháp, hàng chúng sinh ấy phân biệt lại không phân biệt, vui lại không vui; gọi là Suy nghĩ chân chánh.

Đối với tất cả pháp, chúng sinh ấy thấu rõ đó là những lời nói chân thật; gọi là Nói chân chánh.

Đối với tất cả pháp, chúng sinh ấy biết rõ, là chỉ nên tạo nghiệp lành; gọi là Nghiệp chân chánh.

Đối với tất cả pháp, hàng chúng sinh ấy an ổn ở đó, tâm bình đẳng chân thật; gọi là Mạng chân chánh.

Đối với tất cả pháp, chúng sinh ấy, siêng năng tu Đại thừa; gọi là Chánh tinh tấn.

Đối với tất cả pháp, chúng sinh ấy, không sinh nghiệp ác; gọi là Niệm chân chánh.

Đối với tất cả pháp, chúng sinh ấy, không tiêu tán, không rối loạn; gọi là Định chân chánh.

Đây chính là tám Chánh đạo vậy.

Chúng sinh nào, học Phật pháp, phải một lòng, thấu rõ bốn Thánh đế, bốn Niệm xứ, năm Căn, bảy Giác chi, tám Chánh đạo. Như vậy, với mọi pháp này, nhất nhất căn cứ vào đó mà tu học, chắc chắn sẽ đạt đến bờ giải thoát, sinh vào các cõi Phật, không còn sự sợ hãi, đạt được tâm kim cang vững chắc. Nghe Phật nói pháp môn cao tột và tốt đẹp, có thần lực lớn, có khả năng diệt trừ mọi sự phiền muộn như thế; tất cả hàng La-hán, Thanh văn, Sa-môn, Bà-la-môn,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cùng hàng tiểu Bà-la-môn đều đạt được tâm địa trong sáng, mát mẻ. Các Tỳ-kheo nào có thể lần lượt siêng năng hành trì, tâm không thay đổi như ta đây, thì sẽ được thọ nhận sự cúng dường về đồ ăn, thức uống, những trân châu quý giá, các loại hoa kỳ lạ, những hương thơm nổi tiếng và được nghe những âm nhạc, cất lên suốt ngày đêm từ các hàng trời, người.

–Văn-thù-sư-lợi! Nếu không đoạn trừ sân hận, mà lại mang bát vào vương thành, tuần tự khát thực, bị sự quấy rối của ma, dính mắc vào tham dục thì những Tỳ-kheo ấy, chẳng phải là đệ tử của ta, chẳng khác gì với kẻ thế tục. Còn nếu Tỳ-kheo nào tâm không còn sân hận, thấu rõ từng lời từng câu, từng nghĩa của pháp hạnh mẫu nhiệm Đại thừa, thì sẽ đạt được sự giải thoát đối với chánh hạnh chân thật. Lúc đó, ba ngàn hai trăm Thiên tử hết sức vui mừng, cung kính, đem hoa trời Mạn-đà-la, các loại hương thơm nổi tiếng, những đồ ăn thức uống hảo hạng mà cúng dường, rồi cùng nhau ca ngợi công đức xuất gia, chẳng khác nào ở cõi Phật Như Lai.

Bấy giờ, Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Con nghe Phật nói về bí mật Đà-la-ni, vậy chương cú như thế nào?

Phật nói:

–Ta sẽ nói cho ông rõ về Bí mật cú, Quyết cú, Kim cang cú, Tuệ cú, đây là pháp môn chương cú của Đà-la-ni. Đối với pháp môn này, hàng Bồ-tát được tất cả pháp cú phát sinh, trong từng sát-na đạt được pháp nhãn nhục.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Vì sao gọi là pháp môn Bí mật cú?

Phật đáp:

–Ta sẽ vì ông mà nói. Bí mật cú là chương cú chân thật, tâm ưa thích tất cả các pháp. Bí mật cú là bậc nhất. Giống như ông. Trong tất cả hàng Bồ-tát, ông là bậc nhất; Bí mật cú cũng như vậy đấy.

Lại nữa, này Văn-thù-sư-lợi! Bí mật cú giống như hư không, thân ta đây khắp cả hư không. Tất cả pháp cũng lại như vậy, đầy khắp cả hư không. Các hàng Bồ-tát hiện tiền hay không hiện tiền, đều là một cả; gọi là Bí mật cú chân thật.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Quyết cú?

Phật đáp:

–Ta sẽ nói cho ông rõ. Quyết cú là không động cỗi pháp tham, trụ tất cả pháp động, ta không động Đại thừa, không gây ra các việc thế tục. Đây gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Kim cang cú?

Phật đáp:

–Ta sẽ nói cho ông rõ. Kim cang cú: Chúng sinh sân giận luôn luôn có sân giận; Kim cang có khả năng đoạn dứt tất cả pháp. Đây gọi là Kim cang cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Tuệ cú?

Phật đáp:

–Ta sẽ nói cho ông rõ Tuệ cú: Ngu si thì cần học trí Phật, tất cả chúng sinh nếu chẳng học trí Phật, thì không thể đến được bờ giải thoát. Nếu chúng sinh học trí Phật thì sẽ đầy đủ tất cả tuệ, có tuệ hoặc không tuệ thấy đều thấu rõ. Nó rất là sâu xa.

Văn-thù-sư-lợi! Nếu biết rõ rằng, tất cả chúng sinh, do không trí, chỉ ưa vui với các việc ác, nên không thể xa lìa đối với tất cả pháp; thì gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là sự nhận thức của bí mật cú?

Phật đáp:

–Sự nhận thức, nó như huyền hóa, vọng sinh tất cả pháp; nó là không, không tự tánh, không tự tướng. Cũng như, ngũ uẩn, như năm ngón tay, không thật như hư không, thấy đều là giả danh; bởi do hôn mê mờ mịt, chúng sinh không thể nào hiểu rõ được. Thế nên gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là màu sắc của Bí mật cú?

Phật đáp:

–Màu sắc của tất cả pháp là do tâm si, nhãn si, chúng sinh chệch bại chánh pháp không chịu siêng học, lại ưa thích sắc trần mà không biết nó là giả dối.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Văn-thù-sư-lợi, vì ông có thể thấu rõ được sắc trần; nên gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là âm thanh của Bí mật cú?

Phật đáp:

–Khoảng không gian của âm thanh phát ra, không thể thấy được, mọi âm thanh của âm hưởng lời nói, nhĩ thức nhận biết được; nên gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là hương của Bí mật cú?

Phật đáp:

–Mùi hương phát ra từ các trần, không thể thấy được; chỉ biết rằng, sự nghe và sự nhận thức cũng không có, đều là giả dối; nên gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là vị của Bí mật cú?

Phật đáp:

–Vị, nó không có tự tánh, chẳng qua chỉ là vọng sinh nơi lưỡi mà thôi. Bởi phân biệt, chúng sinh mới có sự ưa thích dính mắc; nên gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là xúc Bí mật cú?

Phật đáp:

–Xúc vốn không có, quán tưởng tất cả pháp đều như hư không. Do ngu mê nơi cảnh nơi thân, nên chúng sinh dính mắc vào mọi thứ, cho là diệu xúc; gọi đó là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là đất của Bí mật cú?

Phật đáp:

–Tánh chất thật của địa đối với pháp suy nghĩ thì không tánh, không tự thể, cũng không tự tướng. Do điên đảo, chúng sinh vọng chấp cho là có, rồi quyến luyến chìm đắm mọi thứ; gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là nước của Bí mật cú?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật đáp:

– Quán các tánh của nước giống như bóng nắng của ánh sáng mặt trời, giả dối, không thật có; nên gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

– Bạch Thế Tôn! Thế nào là lửa của Bí mật cú?

Phật đáp:

– Tánh lửa mạnh mẽ, làm khổ não chúng sinh. Hễ pháp này diệt mất, tự tánh sẽ vắng lặng, sự phân biệt không sinh, an vui hết sức; gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

– Bạch Thế Tôn! Thế nào là gió của Bí mật cú?

Phật đáp:

– Không thể thấy được mọi pháp của gió. Chúng sinh do tham đắm, mọi cử động qua lại đều bị sức gió lay chuyển; nên gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

– Bạch Thế Tôn! Như vậy thế nào là Bí mật cú của Phật?

Phật đáp:

– Chư Phật trong mười phương đều trình bày, giảng giải rõ, cho chúng sinh, về tất cả pháp không tốt; gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

– Bạch Thế Tôn! Như vậy thế nào là Bí mật cú của pháp?

Phật đáp:

– Tất cả pháp, không thể nắm bắt, không thể buông bỏ; quán tưởng nó là không ngã, không tự tướng, không tự tánh, tâm không tán loạn; nên gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

– Bạch Thế Tôn! Như vậy thế nào là Bí mật cú của Tăng?

Phật đáp:

– Vô số cõi pháp khéo trụ kia, đối với Tam-ma-địa, trì giới bình đẳng, tu bình đẳng, tuệ bình đẳng, giải thoát. Ở trong pháp bình đẳng đấy, khéo léo an trụ, hoàn toàn không có chỗ để học; gọi là Bí mật cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

– Bạch Thế Tôn! Thế nào là cảnh giới hư không của Quyết cú?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật đáp:

–Không thể nắm bắt, không thể buông bỏ, không thể trụ, không có chỗ để trụ; đối với tất cả cảnh giới, như là cảnh giới của tất cả pháp, cảnh giới hư không, cảnh giới không thể nghĩ bàn; gọi đó là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là tất cả pháp trụ hư không của Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả pháp, không lia hư không, trụ nơi không sinh phiền não, trụ nơi vắng lặng; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là tâm không phân biệt, đối với tất cả pháp của Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả pháp không học, không hỏi, không khởi tác, không gần kề, không phát nguyện, không sinh yêu thích, vắng lặng như hư không; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là sự mẫu nhiệm của tất cả pháp Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả pháp đều lìa như bản, an ổn ở nơi vắng lặng, tỏa sáng tự tại, rất đẹp và tròn đầy, trong sáng, như hư không cũng trong sáng tròn đầy, phát sinh thân tốt đẹp an ổn ở nơi pháp; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là tất cả pháp an trụ nơi hư không của Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả pháp an trụ nơi hư không, thì không thể thấy được, tất cả pháp đã lìa như bản, an trụ, cũng không thể thấy được; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là học tất cả pháp dạy dỗ của Quyết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cú?

Phật đáp:

–Tất cả pháp dạy bảo cho những chúng sinh: Không chịu siêng học, không học quán tưởng, không chịu suy nghĩ, trọn ngày đêm sáu thời không học, lại không hỏi bạn bè, không cùng nhau giải thích, không thể trình bày, không có trí tuệ, không thể phân biệt, cũng không ưa thích, không gần bạn lành, lại ngã mạn cống cao, xa rời lời dạy bảo, không sao được giải thoát; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là xa lìa tất cả pháp cao tột của Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh, không chịu học pháp lành, chỉ tạo tội ác, không gần bậc thiện hiền, không có trí tuệ; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là chúng sinh khó dạy bảo của Quyết cú?

Phật đáp:

–Nếu chúng sinh nào, tâm không tán loạn, chỉ siêng học pháp, gần gũi cúng dường; thì tự nhiên tìm cầu pháp dạy dỗ, phước tuệ mới sinh. Còn nếu chúng sinh nào, không học tất cả pháp, mà chỉ gây nghiệp ác, lại muốn cầu phước tuệ, thì hoàn toàn không có; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là chúng sinh đạt được tất cả trí của Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh, siêng cầu học pháp, sẽ đạt tất cả trí; phát tâm vui vẻ, sinh hạnh Đại thừa, tỏ rõ tự tánh, đạt tất cả trí; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là chúng sinh đạt được đầy đủ trí của tất cả trí Quyết cú?

Phật đáp:

–Tự tánh của tất cả chúng sinh ở ngay trong tự tánh, tất cả trí

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tuệ đều bình đẳng với Như Lai, đều hiểu rõ tánh tướng là một thể; đấy là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là đạo tràng Bồ-đề của tất cả chúng sinh là Quyết cú?

Phật đáp:

–Đạo tràng Bồ-đề chỉ để cầu Phật, Pháp, sự vắng lặng của tất cả pháp là đạo tràng, tánh của tất cả pháp là đạo tràng, tất cả pháp cầu là đạo tràng. Văn-thù-sư-lợi! Nói đạo tràng Bồ-đề ta một lòng cầu pháp, không cầu tướng khác; tất cả chúng sinh, tất cả nhân dân, thường ưa đến cầu đạo tràng Bồ-đề này; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là tất cả chúng sinh, đạt được nhãn nhục là Quyết cú?

Phật đáp:

–Chúng sinh học pháp, chuyên tâm quán tưởng, tịnh tuệ phát sinh, không sinh sự phân biệt đối với các danh tướng, đạt được nhãn nhục bình đẳng; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là tất cả chúng sinh, cùng bạn lành nói pháp là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh, cùng hàng trời, người trong mười phương; các tiểu trời, người trong mười phương; tất cả đều cùng nhau thuyết pháp, mong cầu Bồ-đề, sinh tâm vui vẻ, cung kính cúng dường, diệt trừ chướng ngại, bình đẳng an vui ở nơi tướng vô thể; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là tất cả chúng sinh đạt được Đà-la-ni là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh học, quán tưởng về sắc, thanh, hương, vị, xúc, nhận lấy sự sâu xa, tròn đầy sự phân biệt và không phân biệt; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là tất cả chúng sinh, đầy đủ lòng Từ là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh ưa tu từ tâm, rõ biết tất cả pháp, đạt lòng Từ bình đẳng; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào tất cả chúng sinh, đầy đủ lòng Bi là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh chăm học lòng đại Bi bình đẳng của Như Lai, đầy đủ thể đại Bi; đây gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào tất cả chúng sinh, không đạt Tam-ma-địa là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh không tu thiền, không ưa thích, không vui vẻ, nói dối, điên đảo, tánh ác, hung bạo, nhiều các chướng ngại, chẳng có trí tuệ, chẳng có một mảy may ưa thích thiền định; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là tất cả chúng sinh, đầy đủ tham dục là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh đầy đủ tham ái, sinh nhiều phiền não, nên không có tâm vui vẻ, không ưa vắng lặng, không thực hành bình đẳng; thế mà chẳng hề giác ngộ, tánh tham không đạt được Bồ-đề; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào tất cả chúng sinh, đầy đủ sân hận là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh có đầy đủ những sự an trụ; an trụ đầy đủ trong sân hận, an trụ trong thể tánh sân hận; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào tất cả chúng sinh, đầy đủ si mê là

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh không cầu Phật pháp, tất cả những kiêu mạn, tất cả hành động chẳng phạm hạnh, trụ nơi si bình đẳng, trụ nơi thể tánh si, không học Bồ-đề; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào tất cả chúng sinh, đầy đủ thân si là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh, thân ở trong tất cả pháp si, nên không tụng kinh điển, không tin, không đọc, tánh ác, ganh ghét, không ưa Đại thừa, an ổn ở nơi không chút tốt đẹp nào; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào tất cả chúng sinh, đầy đủ tà kiến là Quyết cú?

Phật đáp:

–Do tà kiến; cho nên đối với sự quay về nương nơi mười thân Phật; tất cả chúng sinh không có sự chân thật quay về, thường gây ra mười hạnh ác, mười tà kiến, không rõ tà kiến mà thể tánh lại ưa thích, ở yên trong năm dục, ở yên trong tham, sân, si, ở yên nơi chướng ngại, không đạt được Bồ-đề; gọi là Quyết cú.

Văn-thù-sư-lợi hỏi:

–Thế nào tất cả chúng sinh, trụ xứ nghe pháp là Quyết cú?

Phật đáp:

–Tất cả chúng sinh, đều có một lòng cung kính nghe nhận. Ta nói cho ông rõ: Tất cả chúng sinh đều chân thật cầu pháp, một lòng không lay động, không sinh sợ hãi. Phước Phật rộng lớn, mà hàng phàm phu ngu si thì không biết được. Ta có những lời dạy chân thật như vậy: Không sinh cung kính, không ở yên nơi nghe nhận, bình đẳng trụ nơi tham, bình đẳng trụ nơi sân, bình đẳng trụ nơi si, bình đẳng trụ trong năm dục, bình đẳng trụ nơi chướng nạn, bình đẳng trụ nơi yêu thích và không ca ngợi Phật; có như vậy mới là Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Như vậy mới ở yên nơi tánh thể tham, ở yên nơi tánh thể sân, ở yên nơi tánh thể si, ở yên nơi tánh thể năm dục, ở yên nơi tánh thể chướng nạn, ở yên nơi tánh thể ưa thích và

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không ca ngợi Phật. Có như thế, chính là sự giải thoát, là Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Phật tiếp:

–Nếu ông không hỏi, ta chẳng thể vì ông mà nói. Còn như nay, ông đã hỏi, ta sẽ nói cho ông rõ: Nên học tất cả pháp lành, nên học đầy đủ tánh bình đẳng của tất cả pháp lành ở nơi Như Lai Chánh Đẳng Chánh Giác; như vậy, thầy chúng Tăng, bạn lành sẽ vui mừng. Nên học giáo lý Đại thừa, hành hạnh Đại thừa, có thể lực mạnh mẽ, lìa bỏ được việc này thì hoàn toàn không còn chuyện gì khác; chuyên tâm phát nguyện, cầu pháp cao tột, chăm chỉ, chuyên tâm quán tưởng năm trí của cảnh giới Như Lai. Cảnh giới của Như Lai là cảnh giới không phân biệt, tất cả cảnh giới của Như Lai đều là cảnh giới bình đẳng. Cứ như vậy, trọn ngày đêm học pháp, một lòng cúng dường.

Này Văn-thù-sư-lợi! Nếu cầu pháp được như vậy, các chúng sinh ấy, sẽ đạt được Bồ-đề Phật, thấu rõ pháp lành. Tất cả pháp lành đầy đủ như thế, nếu không học Phật pháp, thì chẳng khác nào là gia cầm súc vật.

